

1916-11-21

þÿ £ · ¼ µ ¹ Î Ñ µ ¹ Â ^{0 ± 1} Ñ Ç Ì » ^{1 ±}

þÿ • Á µ Å ½ · Ä ^{1 0 ì} Á ì ³ Á ± ¼ ¼ ± C o o p 2 0 0 2

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/8487>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Ἡ Α. Ε. ὁ νῦν Μέγας Δομοσότης τῆς Νήσου ηὐδόκησε τὰ κα-

ΤΑ ΤΕΛΕΘΗ
ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΜΑΣ και μέ
χρητῆς

ἀπομεμακρομένης ἡμῶν ἐπαρχίας, ἵνα και ἐν τοῦ σύγγενος ἀναγνωρίση τὰ δίκαια παράπονα τοῦ Παφικκοῦ λαοῦ και ἀποδότησῃ ἰσως δικαιοσύνην εἰς τὰς πολυλαπλᾶς ἀνάγκας τῆς ἐπαρχίας.

Ἐν τοιαύτῃ εὐκαιρίᾳ κηδεῖται ἡμῶν ἐπιτακτικῶν ἐθεωρήσασθαι, ὅπως συνενώσωμεν και πάλιν τὴν φωνὴν μας μετὰ τοῦ λαοῦ και αἰτήσωμεν παρὰ τῆς Δ

Ἐξοχότητος τὴν τελειωτικὴν ἐπιτέλεσιν τῶν δικαίων μιᾶς ἐκ τῶν μᾶλλον πλουτοφόρων και παραγωγικῶν ἐπαρχιῶν τῆς Νήσου ἣς τυγχάνει ἡγέτης.

Και ὡς πρῶτον ἐξ ὅλων οὔτινος τὴν διευθέτησιν θέλομεν και δικαιωματικῶς ὁ ἴσπος ἀπαιτεῖ, εἴτε ἡ ἀσυνάρτητος συγκοινωνία και τὰ ἐπιπέδη ἀποκρίματα βλαπτερά ἀποτελέσονται.

Ἢ ἀπὸ χροῶν πολλοῦ χαλαρὰ και ἀτελὴς συγκοινωνία τῆς Πάφου ἴσως ἢ ἐξωτερικὴ ὅσον και ἡ ἐσωτερικὴ ἐμπυδίζει τὴν περαιτέρω αὐτῆς πρόοδον ὑφ' ὅσας τὰς ἐπόψεις και προκαλεῖ τὸν ξέρον εἰς ἄδικον κρίσιν, ὅτι δηλ. ὁ Παφικὸς Λαὸς εὐρίσκειται εἰσέτι ἐν ἡμιεμπολιτιστικῇ καταστάσει, ὡς ἡμεῖς οἱ ἴδιοι ἠκούσαμεν γὰρ λέγεται. Τούναντίον ὁμοως εἴαν τις ψυχολογικῶς ἐξετάσῃ τὰ αἰσθήματα τοῦ Λαοῦ τῆς ἐπαρχίας αὐτῆς· ὁ ἀναγνωρίση ἕνα οπινθηρὰ προσδοκῶν κενυμένον, ὅστις εἴτε εἰσιμῶς ἀναφλεγῇ και τὰ ἐπεκταθῇ εὐδὲς ὡς δοθῇ ἔσωθον και εἰς ἀναίτητον ἢ βλαπτικὴν και ἢ καὶ ἄλλως τε ὠθηθῆι.

*Πάφου
Παυ. Πάφου.*

Δευτερον απαιτεί ο τόπος την διευθέτησιν τῆς ταχυδρομικῆς υπηρεσίας, ἀφοῦ μάλιστα ἤδη καὶ ἡ ἐταιρεία αὐτοκινήτων Καίρου ἀπειλῶς ἀνέλαβε τὴν συγκοινωνίαν Πάφου — Λεμεσοῦ, τὴν συμπλήρωσιν τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ταχυδρομείου, ἵνα καὶ ἀνάγκαις παρέχεται εἰς τοὺς θυσιαρχεῖς αὐτοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι ὑποχρεοῦνται εἰς οἰκονομικὰ ἔργα καὶ οἰκονομικὰ ἔργα νὰ εὐρίσκωνται ἐν ἐργασίᾳ.

Τρίτον ἡ μονιμοποίησις ἀποσπασθῶν καὶ ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ὧν γνώσιν ἔχει, ἂν δὲν ἀπατώμεθα ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ τελειωτικὴ τέλος διευθέτησις ὧν τῶν κακῶς ἐχόντων, αὐτὰ ἀδίκως ἐμφανίζονται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

Ἐν τέλει εὐελπιστοῦμεν, διὰ τὴν Ἄ. Β. Β. ἐξοχότητος θέλει εἰσακούσει τὰ παράπονά μας, ἀφοῦ ἐμελετήσεν ἤδη θεόντως καὶ ἐκ τοῦ ἀνεγγύς τὴν ἀπομακρομένην ἐπιτοχίαν μας, ἀποδίδων αὐτῇ τὰ δίκαιά της.